

בחסות: צריכים מונית? 1700-700-622

**דבר המערכת**

**ד"ש חם מלמעלה...**

זה קרה בשבוע הראשון של בין הזמנים, בזמן שהמתנתי ביחד עם אחד החברים לילדים המשתובבים בבריכה באור יהודה. אז ראשי היה קודח במחשבות, איך אפשר להפיץ את ה'דרך', לפרוץ ולהגיע לכל יהודי בכל מקום בעולם, מחשבות של יום ויום...  
בעוד אנו ממתינים מתחת לצל העצים, משוחחים וחושבים ביחד, לפתע אנו מקבלים "ד"ש חם" ☺ ישירות על חולצתו של חברי, הרמנו שנינו את הראש וראינו שהד"ש החם נמסר ישירות מהיונה שעל גבי העץ...

חברי צעק: "יאו, ראית את היונה הזאת איזה חצופה!" ואז שמענו משפט מעניין ומאוד מוכר, יהודי יקר שישב לידנו, גם הוא 'ממתין' בחצר הברכה בדיוק כמונו, והיה עד למעשה השיב לנו בקול מוכיח: 'חבר'ה זה לא היונה, זה הבורא עולם קורא לך!' חברי ואני הבנו מיד שהאיש כנראה 'חבר' שלנו שאנחנו פשוט עדיין לא מכירים, חבר ל-'דרך'... כמובן...  
חברי הנחמד פתח איתו בשיחה: 'לפי הדיבורים שלך נראה שאתה מחובר ל-'דרך הבעש"ט'... רק מחובר?! זה הרב שלי!!! אמר האיש.  
מכאן התגלגלה לה שיחה מרתקת במשך 3 שעות עם האיש המיוחד שהתגלה כשרון היקר בעל העסק "שרון שלטים"... מאור יהודה.

הרבה תובנות וחכמת חיים קיבלנו מהאיש היקר, ולבסוף החלטתי לשאול אותו את השאלה שמטרידה אותי יום ויום. בתור איש שחי באור יהודה כבר הרבה שנים ומכיר את התושבים ואורח החיים והסגנון...

השאלה כמובן - איך לא? איך אפשר, שרון היקר, להכניס את "דרך הבעש"ט" לאור יהודה?  
שרון עצר את הנשימה, פתח עלינו זוג עיניים גדולות ותמהות והיה נראה עליו שאינו יודע אם לצחוק או לצחוק...  
איך להיכנס לאור יהודה?!

אתם מזמן כבר בפנים!!!  
כל אור יהודה מדברת עליכם!!!  
שרון אמר בשני המשפטים האלה בעצם את הכל!  
תפסיק לחשוב יותר מידי. כנס לבריכה, לך תשחק קצת עם הילדים. יש ל-'דרך הבעש"ט" יהודים יקרים שכבר עשו ועושים את העבודה בצורה הכי אצילית שיש, הם דואגים לחזק את "דרך הבעש"ט" ובזכותם כל אור יהודה חיה נושמת ומדברת אמונה, מדברת 'דרך'  
הבעש"ט", מקרבת את הגאולה. ואור יהודה זו רק דוגמה... תודה לכם חברים ושותפים יקרים, כל הכבוד לכם, עשיתם את זה!!!

ואתה שרון היקר, איך אמרת קודם?! - 'זה לא היונה, זה הבורא עולם קורא לך'... אמת, ה' קורא לי, שולח מסרים דרך 'יונת דואר', השליחה שלו באור יהודה... אל תחשוב שאתם עושים משהו, זה ה' עושה את הכל דרך יהודים טובים ואצילי נפש שדואגים להפיץ את "דרך הבעש"ט", יהי חלקינו עמהם.  
שבת שלום ומבורך שלכם העורך

**"חתונת השנה" - שילוב מנצח!!!**

**הכלה אשכנזייה, החתן תימני והרב המקדש מרוקאי.**

**המאמר השבועי**  
מאת הרב שליט"א

**"עוצמת ההרס של כח הדמיון"**

"אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון"  
(תהילים פט' טז)

מבואר כאן: מי שיודע תרועה, הוא מאושר "אשרי" לשון מאושר, הדבר צריך ביאור, מדוע מי שיודע "תרועה" הוא מאושר?

אני רוצה לשתף אתכם בסיפור שקרה השבוע, ערב אחד התקשרה אלי בחורה בגיל עשרים ושמונה וסיפרה לי שנפגשה עם בחור לפגישת שידוכין, לאחר הפגישה היא מצלצלת ואומרת לי בקול בוכים:

"הרב, אתה לא יודע מה עברתי, הרב זה 'מזעזע'... אני זכיתי לחזור בתשובה לפני כמה שנים טובות, ונפגשתי עם בחור שגם הוא חזר בתשובה ב"ה, במשך החצי שעה הראשונה של הפגישה הוא רק סיפר על הפאשלות שהוא עשה לפני ה'חזרה בתשובה'... 'עישנתי, ביליתי, שתיתי'... כבוד הרב, מה אכפת לי מה הוא עשה בעבר? אני רוצה שידבר איתי מה קורה איתו היום, ניסיתי לומר לו 'האם אפשר לדעת מה 'אתה' היום?' והוא ענה לי 'תראי, היום אני עדיין לא סגור עם עצמי, טרם גיבשתי דעה...' המשכתי לשאול אותו 'אולי יש לך רישיון?' והוא ענה 'תראי, התחלתי ללמוד תיאוריה אבל עוד לא סיימתי' אמרתי לו 'אתה גבר בן שלושים איך זה שלא הוצאת רישיון?' בקיצור, היא ראתה שהוא לא סגור עם עצמו והחליטה שהיא מסיימת את הפגישה, ואז היא אומרת לי "כבוד הרב, אין לי כוחות להמשיך להיפגש עם בחורים, ד'! אני לא יכולה יותר..."

עניתי לה "נראה לי שהבנת את הבעיה שלך! את יודעת על מה אומרים את המילה 'מזעזע' על השואה! ואת יודעת מה צריך לומר על הסיפור שלך?

סך הכל שהייתה פגישה 'לא נעימה'. קצת פרופורציות גבירותי, כך דרכו של היצר הרע בא ומנפח את הסיפור ולכן אנו נהנים להשתמש במילה "מזעזע", מכיוון שהדמיון אמר לך שהיה מזעזע אז אתה חווה את זה כזעזוע.

מה שבעצם גרמו לאותה בחורה להישבר לרסיסים ושלא לרצות להיפגש יותר ואולי להפסיד את כל העניין החשוב של 'להקים בית' הם הרוח והדמיון. הם אלו שמוטטו אותה.

יש לכם זמן לסיפור נוסף...?

שבוע שעבר הייתי בחתונה, אני חייב לומר לכם, איזו חתונה זו הייתה... "חתונת השנה". הכלה הייתה אשכנזייה, החתן תימני והרב המקדש היה מרוקאי, בקיצור שילוב מנצח.

אני לא יודע אם אתם יודעים אבל אצל המרוקאים נוהגים שאחרי שהחתן מברך על הטלית, ואחר כך הוא שם את הטלית על החתן והכלה... אבל אצל האשכנזים והתימנים לא נוהג לעשות זאת, אלא פורשים את הטלית מעל ראשיהם כמו חופה אבל לא פורשים אותה מעל החתן והכלה.

הרב המרוקאי ביקש מהחתן לשים את הטלית גם על הכלה, על שניהם יחד, וכך בעצם יצא שראו שני פרצופים בתוך הטלית... התימנים והאשכנזים התחילו לצחוק... ראיתי שצוחקים ונהיה מצב לא נעים... אז רמזתי לחתן "תוריד את הטלית", ניגש אלי יהודי אחד ואמר לי "אוי, איזה בושת! מה זה הדברים האלו, ממש בושה" אמרתי לו "למה בושות? הרי המרוקאים נוהגים ככה ואם הוא שם עליה את הטלית אז מה קרה?" הוא עונה לי "לא, אין דברים כאלה, הוא פשוט הרס את החופה, את כל האווירה הוא הרס בחתונה הזאת..." לבנתיים הוא החופה במשיכה והרב המקדש החליט לתקוע בשופר ואמר "רבתי, לזכרם



**03-30-90900**

**קו השיעורים העולמי**  
**24 שעות ביממה**

מארחות הברית וקנדה חייגו: 646-585-2987  
לחיזוק היומי: 03-30-90-990

**דרך הבעש"ט ע"ר**

בנק לאומי סניף 856  
מ.ח. 5335809

אנחנו כאן בשבילכם!

מוקד הפנת העלונים והזמנת שיעורים:

050-373-9010



של חללי צה"ל ולזכרם של ניצולי השואה, להצלחת כלל ישראל ולהצלחת הזוג אנחנו כעת נתקע כמה תקיעות" ☺ וזו היא תקע בשופר. שוב ניגש אלי אותו יהודי נחמד ואומר לי: "די, די, זו לא חתונה, נגמר הערב!!! הלכה החתונה!!! אמרתי לו "תגיד לי מה קרה???" אז הוא תקע בשופר אז מה?" כמה זמן זה לקח? אולי שתי דקות... תשר"ת תשר"ת תשר"ת... ☺ איך זה הרס לך את החתונה? איך נהרסה האווירה? אבל ככה אנחנו חיים, אנחנו לוקחים מציאות ומנפחים אותה פי כמה וכמה ממה שזה באמת והחסר פרופורציות האלו הורס לנו את הערב... לא כי באמת הערב נהרס, לא קרה כלום! אבל לפי הפרשנות שלו, והתוספות, והרוח הזאת שהיא היצר והדמיון - הולך לנו אחרת, ככה אנחנו חיים.

## הפיתרון: השתמש בשכל!

בעל התניא זיע"א אומר: "תפקידו של היהודי שיהיה מוחו שליט על הלב".

תפקיד הלב לעשות לך הרבה רוח ודמיון, כדי להסית את הנפש שלך שתלך אחריו ותטעה, אבל התפקיד של המוח להכניס כל דבר לפרופורציות, המח צריך להיות שולט על הלב,

לא לתת לעסק להתנפח!!!  
להחזיר את הכל לקרקע!!!  
להיות מקורקע!!!

## המוקש: 'רוח' צד לפניך!

יצר הרע עניינו לנפח, כל דבר לנפח, "לעשות רוח", יצר הרע מנפח את הסיטואציות שעוברות עלינו בחיים עד שהוא מגיע לנקודת ההתפוצצות... יצר הרע מכניס לנפש דמיונות, ולה אין פרופורציה להבין את זה כי הנפש תמימה כזו, וככה היא נופלת במלכודת שלו.

## איך כל זה קשור לראש השנה?

בראש השנה תוקעים בשופר. איך יוצאת התקיעה מהאדם? אומר ה"זוהר הקדוש" ש"תקיעה היא על ידי הוצאת הבל מהלב". השופר גדל בראש האיל, אומר הקב"ה "אדוני, אתה חייב להשתפר", שופר מלשון שיפור, השופר גדל בראש של הבהמה ולכן הוא מסמל ראש, הבל הוא צריך להוציא הבל מהלב כמו תקיעה בשופר "הבל" ו-"הלב" הן אותיות זהות, באים לומר לך שאת ההבל תוציא מהלב, שלא תיתן להבל שלך להתנהל בחופשיות אלא תוציא את ההבל באמצעות השופר - מהראש.

תקיעת שופר באה לומר: "אדוני, כשאתה מוציא את ההבל מהלב - שזה יעבור דרך המוח, דרך ההתבוננות!!!"

אל תתן ללב להשתולל איך שהוא רוצה!!!

תעביר את הלב דרך הביקורת של המוח, של השכל, של הנשמה!!! זה יביא לך את השיפור!!!

אבל אם ההבל ישאר בתוכך - לא יהיה אצלך שיפור.

## הקסטרופה בבית מתחילה במטבח

דעו לכם שזה קורה בכל תחום, רוצים לשמוע דוגמא? בבקשה... לפעמים אדם שורה עליו הרוח והוא ניגש לכיור לשטוף כלים, הוא רואה שיש רק שתי כוסות מפלסטיק ומתחיל בשטיפתם, תוך כדי שהוא משפשף את שתי הכוסות הוא מרגיש "ואו, בוא תראה מי אתה, תראה איזה בעל מתוק אתה, איזה

לב זהב יש לך, נכון שאתה ראוי להערכה, נכון שאתה מיוחד?"

הוא רואה בדמיון שהוא שטף הר של כלים ואז הוא מרגיש שהוא ראוי כמובן להערכה, למילה טובה, לפינוק, ליחס מיוחד, וכשהוא יוצא מהמטבח הוא מצפה למילים טובות מאישתו, אבל אישתו בכלל לא ידעה שהוא שטף את הכלים, ואז היא אומרת לו "תגיד לי, רוקנת את הפח?" והוא שואל "איזה פח?" היא משיבה "הפח שבמטבח, מה לא הרחצת?" הוא אומר לה "את יודעת ששטפתי כלים?" היא עונה לו "לא, תקשיב תוריד את הפח לפני שיבואו תולעים!" והוא כבר ממש מתעצבן "זה התודה רבה שלך? זה התודה על כל מה שאני משקיע פה?" ומתחיל להיות בלאגן בבית... על מה? על שתי כוסות?

אחי היקר! תירגע, מה כבר עשית?

בדיק כך גם אנו נראים... אנחנו מתפללים קצת וחושבים "ואי, מדהים, חזרתי בתשובה איך השתניתי"

איך קורה לך שאתה חושב כך בכלל? תהיה נורמלי, התפללת? יופי, שקט, אל תנפח את זה!!! הטבע שלנו שכל דבר אנחנו מנפחים גם דברים שנחשבים חיוביים וזה 'גומר' עלינו...

לכן אנו מתפללים, "הי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שנהיה לראש ולא לזנב" - ריבונו של עולם, תעזור לנו שנתחיל לעבוד קצת עם הראש כי אם לא זה, אנחנו נעשה טעויות ונגיע למצבים הכי נמוכים כמו זנב.

## איך אוכל לנצח את הדמיון?

האר"י הקדוש אומר שבזמן שפני התוקע מאדימים יש לכוון אל מידת האמת שבי"ג מידות, כמו שאומרים: "ארך אפיים ורב חסד ו"אמת". השאלה שלנו מה השייכות בין פני התוקע המאדימים למידת האמת?

לפי דברינו התשובה נפלאה ביותר:

כשהפנים של התוקע מאדימים זאת אומרת שרואים את הראש, כשהראש מתחיל להיכנס לשטח - זה הזמן לכוון למידת האמת, להיות אמיתי בלי תוספות של הדמיון, להיות כמה שיותר מחובר לאמת, זה קשור לפנים של התוקע. כי כשתוקעים הלב מוציא הבל, צריך שהפנים כלומר הראש, יתחיל לעבוד. זאת עבודת חיים!

חברים יקרים, דעו לכם שכשמתחילים לעשות את העבודה הזאת רואים שזה לא הולך בשטח, זה קשה, זה בלתי אפשרי, אתה מרגיש שאתה עף עם הדמיונות ואתה מתחיל לדבר שטויות...

## פקיד המס דופק בדלת...

השבוע הגיע אחד עם תיקיה ודפק בדלת של איזשהו בית, הגברת ראתה מישהו עם תיקיה והייתה בטוחה שהוא מהעיריה ונכנסה לדמיונות "אולי הוא רוצה למדוד את הבית ואז נשלם יותר ארנונה, אולי הוא ממס הכנסה..." בעלה לא היה בבית, הוא אברך בכולל ואז היא התקשרה אליו "אל תשאל, מס הכנסה הגיעו, יש לו תיקיה, אולי הוא מהעירייה, תבוא מהר" ובינתיים היא לא פותחת לו את הדלת והוא ממשיך לדפוק על הדלת וככל שהוא יותר דופק היא נכנסת יותר ללחץ, הבעל התקשר אליי "הרב, מס הכנסה הגיעו לבית שלי, הוא הולך וחוזר במסדרון מה אני עושה?" שאלתי אותו "מאיפה אתה יודע שהוא ממס הכנסה?" הוא ענה לי "יש לו תיקיה ביד" אמרתי לו "תלך לשם אני מבטיח לך שזה לא מס הכנסה". בקיצור, הבל אדם הגיע והוא רואה משהו שמסתובב במסדרון אז הוא אומר לו "סלח לי מה רצית?" הוא ענה לו "תראה, אני מחפש תרומה

לראש השנה כי אין לי איפה לחגוג את החג ואני מוכן אפילו לקחת את השמות שלהם ולהתפלל עליהם בראש השנה" אז האברך ממש ריחם עליו הוא ביקש ממנו להמתין ושהוא נכנס רגע הביתה להרגיע את אישתו, הוא נכנס הביתה ואמר לאישתו "תקשיבי, הבל אדם רוצה צדקה" אישתו אומרת לו "שקל אתה לא מביא לו! אתה יודע מה הוא עשה לי!" האברך יצא אליו ונתן לו עשרים שקלים.

האישה הזאת ממש לא הלכה נכון, זה לא היהודי שעשה לה, אלא זו היא שעשתה לעצמה, אנשים משתגעים, מאבדים את הראש, הגברת הזאת כבר הלכה למות, אבל האמת שכולנו אותו סגנון, אנחנו לא יותר טובים ממנה.

## מה לכוון בזמן התקיעות?

רבותי, אז מה עושים? כאן מגיע השופר!

לשופר יש תקיעה, שברים, תרועה, תקיעה.

"תקיעה" זה קול פשוט - תהיה פשוט, תהיה חלק, אל תוסיף... אבל הבעיה שמה שקורה במציאות שאנחנו כן מגזימים בדמיונות וכן חיים בגוזמאות, ולכן אנחנו מוצאים את עצמנו במצב של "שברים" כי אנחנו נשברים בגלל שאנחנו לא 'פשוטים' וחלקים...

כעת נבין נפלא את מה שפתחנו בראשית דברינו:

"אשרי העם יודעי תרועה", התפקיד שלנו הוא להיות "יודעי" - מלשון חיבור כמו שנאמר "והאדם ידע את חוה אשתו".

תתחבר לתרועה ותאמר: "אבא, תזכה אותי להכיר שאני מצד עצמי כולי רגש ודמיון, שאני לא מצליח ללכת עם הראש ועם השכל שנתת לי, אבא תזכה אותי להכיר שאני תרועה ולא תקיעה" - תתחבר לתרועה, תודה שאתה מצד עצמך כולך רק דמיונות ואשליות.

וכשתודע על האמת שלך, תזכה שתגיע ללב נשבר "שברים ותרועה" ה' יזכה אותך לשכל הישר - "תקיעה" - מח שליט על הלב!

כשאתה שומע את התרועה ב"ראש השנה" תפנה בתפילה אל אבא "אבא, זה אני, אני מצד עצמי תרועה, שבור, אני אין לי כלום אני רק יודע לנפח וזה שובר אותי" הדמיונות הללו גומרים את הבל אדם "אבא, רק אתה יכול לרחם עליי" וכך אתה זוכה לאור של ה'.

לשופר יש מסר "אדוני, תלך עם הראש" הרמב"ם אומר "וזכרו בתשובה, אלו השוכחים את בוראם בהבלי הזמן ושוקעים כל שנתם בהבל הריק" הבל זה מהלב, זה בדיק אתה ואני שכל השנה הולכים אחרי הלב, אחרי הרגש, אחרי הדמיון במקום שכל והגיון. אם תתבונן בתרועה של השופר תצליח ללכת אחרי הראש במקום אחרי הלב.

אני חושב שיש פה עבודה כל כך יסודית וחשובה. "אימרו לפני מלכויות כדי שתמליכוני עליכם בשופר" איך ממליכים את ה' על ידי שופר.

השופר ממליך את ה', בתקיעות השופר יש את השילוב של- "מח, לב, כבוד" = "מלך"! ברגע שתלך עם השופר - "אבא, אתה תתן לי את השכל שלך כי אני משתגע עם הרגשות שלי" אתה תהיה מלך.

שנוזכה כולנו להמליך את ה' אמן כן יהי רצון.





## מה רוצים מאיתנו בסליחות???

ראיתי שהרב משה פיינשטיין זצוק"ל כותב שהאדם צריך לעבוד על עצמו שלא רק לעשות מעשים טובים, אלא גם שהוא יהיה 'בעל חסד', עם מידות טובות.

משמעות הדברים הם שאם אדם עשה חסד והיה קשה לו, הוא לא רצה לעשות אותו ולבסוף הוא עשה את זה מתוך התנגדות פנימית ובעצם כביכול כפה את זה על עצמו. על כך אומר הרב משה פיינשטיין זצ"ל - זה לא זה! כי המטרה השלמה היא שתגיע למצב שאתה בעל מידות טובות, שאתה 'בעל חסד' ולהגיע למצב שאתה עושה את זה מכל הלב. לאור זה הוא מסביר את מה שכתוב בתורה "לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחריך האביון" - מכאן רואים, שהקב"ה לא רוצה שתעשה את זה בגלל שאתה מתאמץ וקשה לך. עד כאן דבריו של הרב משה פיינשטיין.

שאלתי את עצמי, לכאורה זה ההפך מכל ה- "דרך". הרי ה- "דרך" מלמדת אותנו את המציאות שלנו - 'תכיר את האמת שלך, שאתה לא רוצה לעשות חסד, ושלא בא לך לעזור לאף אחד אלא רק לנוח במיטה ולעשות מה שמעניין אותך... וכשאתה נלחם ומתגבר זה הרחמים של ה'... כך על פי ה- "דרך".

ואילו הרב משה פיינשטיין בא ואומר דברים הפוכים לגמרי! אתה צריך לעבוד על עצמך להגיע למצב שאתה בעל מידות טובות, כולך חסד, כולך נתינה.

ואגב לפי זה הסביר הרב פיינשטיין את מה שאנחנו אומרים בסליחות: "לא־בְחָסֶד וְלֹא־בְמַעֲשִׂים בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ" - האדם נתבע בעצם להיות גם "איש חסד" וגם "בעל מעשים". אבל לא רק שאין לו חסד, אלא גם את ה'מעשים' כפשוטו שאתם הוא עושה לפעמים מתוך שהוא כופה על עצמו.. גם אותם אין לו! אחרת יקשה לנו מה היא הכפילות "לא בחסד ולא במעשים טובים"...

אך האמת שזה לא סותר כלל וכלל, ומדוע? כי גם הדרך אומרת את זה! הדרך אומרת שברגע שאתה תכיר את שיפלותך ותכיר את האפסיות שלך התוצאה תהיה שהשם יביא אותך למצב שהנשמה שלך תשלוט על הגוף שלך ולא הנפש תשלוט. ומכיוון שהנשמה היא באמת 'בעלת חסד' בעצם מהותה, היות והיא חלק אלוך ממעל, לכן אתה תזכה שהנשמה שלך באמת תעשה את זה בשמחה.

ומה שהתורה אומרת "לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחריך האביון" כוונתה שאדם צריך להגיע למצב שהנשמה שלו כבר כל כך 'בעניינים'... עד שהיא מושכת את כל הגוף אחריה. זו בעצם כוונתו של הרב פיינשטיין שכשאנחנו אומרים בסליחות "לא־בְחָסֶד וְלֹא־בְמַעֲשִׂים" הכוונה צריכה להיות, שלא הגעתי לדרגה שהשלטתי את הנשמה עליי כדי שהיא כבר תהיה עושה את החסד מצד הטבע שלה, וזה בנוסף לכך שלא הגעתי לנקודה שמצד הנפש והרצון הטבעי שלי אני יעשה את המעשים שלא מתוך כפייה, ולכן באמת הזעקה שלנו היא: "כדלים וכרשים דפקנו דלתיך".



## מניין לבני תורה בלבד!

"וְכָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלְשֶׁבִי פִשְׁעַ בְּיַעֲקֹב נֶאֱמַר" (ישעיהו נט', כ')

כתוב בספרים הקדושים, "גואל ולשבי" - כאן חבויות האותיות א-ל-ו-ל. בסוף המילה גואל יש אל"ף (א) ולמ"ד (ל), והמילה "ולשבי" פותחת באותיות וא"ו (ו) ולמ"ד (ל).

יחיד אלול!  
יוצא שאלול נרמז במילים "גואל ולשבי פשע"  
"וְכָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלְשֶׁבִי" = אלול  
צריך להבין מה הקשר בין אלול לבין "גואל ולשבי פשע"?

אלא, אומר הקב"ה אני רוצה שאתה תעשה תשובה, אבל תשובה שתביא גאולה!

אבל לא כל חזרה בתשובה מביאה גאולה. יש תשובה שלא מביאה גאולה, ומה היא? אתאר לכם דוגמה למקרה כזה, שלצערנו הרבה אנשים נופלים בו ומפספסים את כל המאמץ שעשו כדי להתעלות ברוחניות.

אנשים הולכים לבית הכנסת בראש השנה, המטרה כמובן לחזור בתשובה. הם הולכים לבית כנסת עם שלט גדול בכניסה - 'מניין לבני תורה', השליח ציבור 'אריה' ממש! הקולות והסילסולים בהתאם, יש להם גם בעל תוקע רציני משהו משהו, בקיא בתקיעות ובאורך התקיעות, יודע הייטב כמה זמן צריכים להיות התקיעות לפי כל השיעורים והדקדוקים. ויש שם עשרות ואולי מאות של אנשים שביחד נדמה שהם בקעו שערי שמים או אולי אפילו הפילו אותם עד אליהם.

אדם יוצא מהתפילה שם, והוא פוגש את החבר שלו, -מה נשמע? תגידי לי איפה התפללת? הוא שואל את החבר. -התפללתי בשטיבלאך פה בסוף הרחוב... עונה לו החבר. -בשטיבלאך? שואל אותו מידוענו ה-'צדיק', וצליל של לעג נשמע מקולו. -כמה חברה יש שם בתפילה בשטיבלאך?  
-מניין וחצי, חמש עשרה איש. עונה לו החבר שכבר מתחיל להרגיש אי נוחות מהשאלות.

-אתה רציני?! חמש עשרה?! (שוב קולות בוז נשמעים באוויר).  
-תגידי לי, ומי התוקע שלכם? (עוד שאלה שמטרתה להשפיל).  
-איזה יהודי נחמד תקע, מצאנו מישהו שיתקע לנו...  
-ואיך היו התקיעות?  
-בסדר.

-כמה זמן היתפללתם שמונה עשרה? (הוא הגיע סוף סוף לשאלת השאלות, שלדעתו כנראה תכריע את הכף בשמים!)  
-רבע שעה היה הלחש, עוד ארבעים דקות חזרת הש"ץ והביתה. (ענה החבר שהפך ללא ידיעתו למרואיין)  
-אתה רציני?! אצלנו מוסף לקח ארבע שעות!  
בואנה אתם לא רציניים... אתם ממש חפיפניקים!

חברים יקרים, מכזאת תשובה לא תבוא גאולה!  
כשיהודי יוצא מבית הכנסת ומרגיש מעל כולם - זה שיא הגאווה!  
"תועבת ה' פל גבה לב" (משלי טז', ה) - תשובה מתוך תפילה בגאווה לא אנחנו אומרים: "וְכָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלְשֶׁבִי"...  
אנחנו רוצים שהתשובה תביא גאולה!  
איזו תשובה תביא גאולה?  
רק תשובה כזאת שתביא אותך לאהבת ישראל ולענווה!  
כי "אהבת ישראל" אמיתית כמו שהבעל שם טוב לימד את עם ישראל זה להרגיש שאני לא יותר טוב מאף אחד, אני בדיוק כמו כולם!  
אם אנחנו היינו הולכים עם בדרך הזאת, אתם יודעים מה היה קורה?

**הגאולה היתה באה!!!**





## ההקדשות המרכזיות

- לעילוי נשמת מסעודה בת חנה
- לעילוי נשמת גיא בן דוד
- לעילוי נשמת אשר בן ציפורה
- להצלתה וכל הישועות משפחת נדב הי"ו
- להצלתה וישועה אושרה בת אסתר
- להצלתה וישועה שלמה בן יסמין
- להצלתה וישועה כרמלה בת ג'ילה
- להצלתה וכלל הישועות אורי בן הילה
- להצלתה נהוראי בן מוריה



### ואלה יעמדו על הברכה

להצלתה וכל הישועות: משי' כהן הי"ו, משי' לוי אברהם הי"ו, משי' תמס הי"ו, נתנאל שמעון בן דליה, משפחת צברי הי"ו, ולהצלתה עם ישראל והגאולה השלמה, אמן.

לרפואה שלמה: הרב יאשיהו יוסף בן זהרי, חיה ברכה בת בתיה, רובינה בת פרחיה, נועה בת מוריה, אורי בן ג'ולייט, שלמה בן מיטל, מרים בת סעדיה, צדוק בן חיים, מכלל בת דינה, נתנאל יגאל בן ליבנת

לזיווג הגון: ג'ולי בת פזית, חיה בת יהודית.

לעילוי נשמת: הרב אשר פריינד בן אריה מרדכי, שלום בן חנה, ציון בן בוליסה, פרידה בת מסעודה, ויקטוריה בת פרידה, יעקב, שושנה וליאורה בני פרידה, שגית בת בלה, יצחק, פרידה ומשה וסופי בני ויקטוריה, אברהם בן שמה, יאיר בן שרה, יוכבד בת חונגה, גיא בן דוד, אליהו בן משה ואלין, רבי חיים אבישלום בן בלנקא, יצחק בן שרה, אברהם בן חסיבה, יוסף בן יוסף עניקי, אברהם אהרון בן יצחק, ת.נ.צ.ב.ה.



פתחנו לך צוהר לאולם של הדרכה וישעורי אמונה! אשר פתוח לפניך 24/6 בהאזנה טלפונית, וידאו יומי, אלון שבועי, ועוד... והכל בשבילך!!!

תוכן עשיר ומגוון לחיים טובים יותר!



- ◀ מערכת השיעורים שלנו בקו: 03-30-90-900
- ◀ מחיגור ארה"ב: 646-585-2987
- ◀ (וואטסאפון) קו החיזוק יומי! 03-30-90-990
- ◀ להזמנת שיעורים ברחבי הארץ: 050-373-9010
- ◀ חפשו גם: דרך הבעל שם טוב הערוץ הרשמי
- ◀ לחיזוק יומי שלחו הודעה ל 058-313-9000
- ◀ ליעוץ והכוונה: 054-84-24-530



אלא שלפי "דרך הבעל שם טוב זה נפלא ומחזק כאחד!

נכון ששופר של איל מזכיר את עקדת יצחק לפני ה' יתברך והקב"ה מעלה עלינו כאילו עקדנו את עצמנו.

אבל יש משהו שהוא חזק עוד יותר מעקדת יצחק!

שתעקוד את עצמך!

שאתה תהיה כפוף!!!

שתהיה בחינת 'שופר כפוף'!

אתם יודעים מה זה אדם שהוא בחינת 'שופר כפוף'?

כשאתה מנמיך את עצמך, מכופף את עצמך, מוריד פרופיל, הולך בהכנעה עם מה שה' מזמן לך...

ובחיי היום יום זה בא לידי ביטוי שאתה לא מרגיש גדול, אתה לא מסתובב בבית כמו ביג בוס על הילדים שלך ועל אשתך...

איזה מסר עצום! איזה תענוג של "דרך"!

יהי רצון שנזכה לחיות חיים שהם בחינת 'שופר כפוף' וע"י כך נזכה לגאולה הקרובה הפרטית והכללית, אמן כן יהי רצון.

## מדוע דווקא שופר של איל?

אתם יודעים שהרמב"ם פוסק, שיש לתקוע בשופר של איל.

לכתחילה אומר גם השולחן ערוך כמו הרמב"ם - שופר של איל.

שואל השולחן ערוך שאלה מעניינת, אם יש לאדם שני שופרות,

שופר של איל - ישר ושופר של יעל - כפוף.

במה טוב לתקוע?

האם יש עדיפות לאיל? כמו שאומר הרמב"ם -

'שופר של איל' - 'כדי שאזכור לכם עקידת יצחק בן אברהם' או לשופר כפוף אפילו שהוא לא של איל?

פוסק השולחן ערוך להלכה:

'שופר כפוף קודם לשופר של איל ישר!'

ואני שואל מה הפשט?

בס"ד

כך נהנה מחייה אלוהה האלה...



מה יהיה איתי השנה?

"השנה אתה רואה שינוי בבית ובחינוך הילדים!"

איך זה קורה???

הקשב ללב שלך

והפץ את הגיליון השבועי

"דרך הבעל שם טוב"



הגליונות באים אליך!

"המפיצים היקרים יזכו להיזכר

כל השנה בתפילות הרב!

ליטול חלק בקירוב הגאולה,

ולראות שינוי בבית ובחינוך ילדיהם"

derech.alon@gmail.com 054-8424530

השתדלנו! להצטרף לחברת הכנה כדי להכניס שם בקורונה יהיה לכם את התענוג הנפש והנשמה! הצדקו להירשם!